

[Carsten Andersen]

gjort at han vil komme med, og til vi har set socialministerens forslag. Vi mener, det fra regeringens side skal være et tilbud og ikke en tvang over for de unge, når de skal begynde på arbejdsmarkedet.

Traberg Smidt (V):

Lovforslaget udspringer bl.a. af en erkendelse af, at der er behov for at gøre noget mere for at få unge arbejdsløse i gang, og at der for denne bestræbelse har været nogle barrierer, som lovforslaget tilsigter at fjerne. Jeg tænker her på muligheden for at beskæftige unge på mindre end fuld tid i beskæftigelsesprojekter, på fjernelse af nogle frister og i det hele taget på den øgede fleksibilitet, som lyser ud af forslaget.

Med hensyn til det reelle arbejde mener jeg ikke, at ungdommen generelt er så sart, som hr. Carsten Andersen antyder. Hvis der er et stykke arbejde, der trænger til at blive gjort, er det efter min opfattelse et reelt arbejde.

Glistrup (FP):

Tiderne skifter. Ved det foregående forslag var jeg stærkt i tidnød med at skulle besvare de helt uberettigede overfald, arbejdsministeren rettede mod Fremskridtspartiet. Nu føler jeg pludselig, jeg har dobbelt taletid. I virkeligheden kan jeg henvise til alt, hvad jeg sagde vedrørende lovforslag nr. L 55 om dette forbrødringssamarbejde mellem arbejdsministeren og Socialdemokraterne med bare at smide offentlige penge ud til ingen verdens nytte og ødsle og frådse, sådan som denne regering hele tiden har haft for vane. Det er det, der sker her ved lovforslag nr. L 58, på ganske samme måde som det skete ved lovforslag nr. L 55.

Så har jeg godt nok hørt, at hverken Socialdemokraterne, SF eller andre vil tage hatten af, før de ser den fulde mand komme ind, inklusive socialminister og justitsminister. Det er altid én ting.

Men det, vi arbejder med i denne begrebsverden, er fuldstændig de samme blålys, der har vist sig som rene og skære vildmænd, siden hr. Svend Auken introducerede dem i sin tid som arbejdsminister. Dem kører man stadig frem med.

Man tror, at man kan lægge jerntæpper ned over unge mennesker og sige, at ungdomsarbejdsløshed er noget specielt, der kræver nogle specielle foranstaltninger. Ja, vel er det da ulyk-

keligt, hvis en 19-årig er arbejdsløs. Men det er da også ulykkeligt, når en 39-årig er arbejdsløs, eller når en 49-årig er arbejdsløs.

Det, der skal til, er, at vi skal sørge for, at der er produktivt, nyttigt, reelt arbejde og ikke bare sysselsætning med at tælle grannåle, eller hvad: nu arbejdsministeren vil have, til en vis udvalgt skare, som man pakker ind i kuvøsevat, sådan som arbejdsministeren vil gøre det med de foranstaltninger, han vil iværksætte her. En bunke forskellige restriktioner og beskatningsuhyrigheder er det, arbejdsministerens forslag her ligesom de fleste af hans øvrige forslag og regeringens øvrige forslag udelukkende går ud på.

Men det forslag, vi behandler her, er derudover teknisk af en sådan art, at det burde være rigsretstidsler, man serverede for arbejdsministeren ved denne lejlighed.

Ministeren skriver i bemærkningerne på halvanden linje under overskriften »Økonomiske og administrative konsekvenser«: Der er ingen knyttet til dette forslag. Så må man nok sige: Sammenlignet med hvad? Ja, altså, hvis det skal sammenlignes med, hvad arbejdsministeren ellers kunne forestille sig.

Men det er da helt oplagt, at hvis man skal lave det reelt og sammenligne med, om forslaget bliver vedtaget eller forkastet, så er der en milliard konsekvenser. Den offentlige sektor kommer af med milliardbeløb, hvis der bliver stemt ja til dette forslag i stedet for, hvad vi håber, at der bliver stemt nej til dette forslag. Det er konsekvensen af det.

Og så kører man på, at man i teksten henviser til, at man vil lave ændringer af forskellige lovparagraffer. Men at hjælpe folketingsmedlemmerne på normal vis ved at aftrykke de lovparagraffer, man vil ændre, så de har de gældende lovparagraffer ved siden af de foreslåede lovparagraffer, kunne ikke falde arbejdsministeren ind. Han forsøger bare, om han kan få sine forslag gennemført.

Det bliver i hvert fald ikke med Fremskridtspartiets stemmer. Selvfølgelig kommer vi, hvis der kan føres konstruktive forhandlinger om dette forslag med arbejdsministeren, men jeg går ud fra, at det ønsker han ikke, når vi er inde på forslag af den frådsesocialistkarakter, der er tale om her. Der går han jo nok til sine sædvanlige bonkammerater og ikke til Fremskridtspartiet og forhandler.